

In extremis

Törr

Nezvratný osud se plní, samota, prázdno a chlad.

Tvé vlastní já se v prach mění,
z nebytí smrtelný strach.

Cos prožil je pouhou frází,
snad pravda, možná jen lež.

Smysl života ti schází, víc šancí nedostaneš.

Před posledním soudem teď stojíš, náruči věčnosti vstříc.

Myšlenky na život bolí,
i když moc chceš, nezmůžeš nic.

Touha tvá vrátit se zpátky,
je víc než co kdy jsi chtěl.

Navždy ten okamžik zvrátit,
nepřijmout lidský úděl.

Před posledním soudem teď stojíš...

Je šlus